

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

forbedret med ca. 325 mill. kr. mod en forbedring i 1951 på ca. 160 mill. kr. og en forværring i 1950 på ca. 285 mill. kr. Det er værd at lægge mærke til, at denne forbedring er opnået samtidig med, at Marshallhjælpen, der i hvert af årene 1950 og 1951 var på over 400 mill. kr., kun har udgjort godt 50 mill. kr. i 1952. Gælden til den europæiske betalingsunion er i løbet af 1952 gået ned fra 266 til 219 mill. kr., medens beholdningen af dollars og frie schw. frs. er forøget fra 271 mill. kr. til 502 mill. kr. Beholdningen af tredielandsvaluta er steget fra 106 mill. kr. i december 1951 til 156 mill. kr. i december 1952.

Udenrigshandelen viste i 1952 en import på ca. 6,6 milliarder kr. mod 7 milliarder kr. i 1951 og en eksport på 5,8 milliarder kr. svarende til eksporten i 1951. Der var således i 1952 tale om et importoverskud på ca. 800 mill. kr. mod 1 200 mill. kr. i 1951 og ca. 1 300 mill. kr. i 1950. Importen blev i det forløbne år præget af den internationale prisnedgang for råvarer, medens eksporten viste ret stabile priser, hvilket betød, at vi opnåede en hårdt tiltrængt forbedring i bytteforholdet overfor udlandet. Handelen med OEEC-landene er udvidet i årets løb både med hensyn til eksporten og importen, således at ikke mindre end ca. 80 pct. af hele vor udenrigsomsætning foregår med disse lande. Det har i 1952 været muligt i stigende omfang at købe vigtige varer i OEEC-landene. Herigennem har importen af vigtige varer fra dollarområdet kunnet reduceres samtidig med, at vi har kunnet konstatere en glædelig stigning i eksporten mod dollars. Samhandelen med dollarområdet har derfor i 1952 stillet sig væsentligt gunstigere for os, end det tidligere har været tilfældet, og resultatet har da også været en mærkbar lettelse i dollarsituationen.

Samhandelen med landene udenfor dollar- og OEEC-områderne har i 1952 vist tilbagegang. Dette skyldes ikke så meget, at vi ikke har kunnet sælge danske varer i disse lande, men i nok så høj grad, at mange af disse lande har savnet udenlandske betalingsmidler og på grund af en inflationistisk udvikling mange steder ikke har været i stand til at sælge os varer til konkurrencedygtige priser.

Har vi således på importområdet kunnet mærke tendenser til en normalisering bl. a.

gennem en mere rimelig udvikling af råstofpriserne, har vi på den anden side for eksportens vedkommende mærket, hvordan konkurrencen i den internationale handel i stigende grad er vendt tilbage. Ikke mindst har den danske industrieksport mærket den stigende konkurrence på verdensmarkedet samtidig med, at den ofte møder afsætningsvanskeligheder i form af import- eller betalingsrestriktioner af den ene eller anden art i de forskellige lande, et forhold, der har medført, at den stærke stigning i industrieksporten i årene efter krigen ikke har kunnet opretholdes. Industriens produktion har i 1952 ligget lidt lavere end i det foregående år, hvilket forsåvidt ikke kan forekomme mærkeligt, idet de foranstaltninger, der har måttet træffes i løbet af det sidste par år for at bremse inflationen og bryde den danske økonomi ind i holdbare baner, måtte medføre en omstillingsproces, som naturligt måtte kræve en vis tid. Imidlertid synes udviklingen i industriproduktionen i løbet af året at have været præget af en stigende tendens, og produktionsindekset i årets sidste del ligger kun ganske ubetydeligt under produktionsindekset på samme tid i 1951.

Udviklingen i de enkelte industrier har dog været noget forskelligartet; således lå produktionen indenfor tekstil- og beklædningsindustrierne på et ret lavt niveau i begyndelsen af året som følge af den afsætningskrise på tekstilmarkedet, der ramte de vesteuropæiske lande i 1951. I efteråret 1952 har tekstil- og beklædningsindustriernes produktion imidlertid vist en betydelig opgang.

For produktionsmiddelindustriens vedkommende har udviklingen været nogenlunde konstant i løbet af sommeren, medens der har vist sig en tendens til afsvækning i årets sidste måneder. Dette må ses i forbindelse med en nedgang i jern- og metalindustriens produktion. Indenfor andre produktionsmiddelindustrier har der været tale om en opgang. Det gælder f. eks. sten-, ler- og glasindustrien.

Den nedgang, der har været i levnedsmiddelindustriens produktion, må henføres til en svigten i eksportmulighederne, der vel i første række skyldes de eksportrestriktioner, England på grund af valutakrisen dør så sig nødsaget til at indføre. På hjemmemarkedet har næringsmiddelindustrien